

[Anders Mølgaard]

vist en konstruktiv adfærd, og jeg vil rette en speciel tak til både den tidligere undervisningsminister Bertel Haarder og den nuværende undervisningsminister Ole Vig Jensen for såvel kampgejst som vilje til at skabe resultater.

Hvis denne skolelov traditionen tro holder en generation, vil mindst 1 million danskere få denne skolelov som en meget vigtig faglig og menneskelig bagage på deres vandring ad livets landevej et godt stykke ind i næste århundrede, og vi i Venstre vil derfor i positiv ånd deltage i et grundigt udvalgsarbejde.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Hvis man ikke vidste bedre, skulle man næsten tro, at undervisningsministeren var en sindig jyde, for når jeg i indledningen til den skriftlige fremsættelse til denne lov læser, at den fremsættes efter indgående drøftelser mellem alle Folketingets partier, må jeg sige, at det turde være en mild jysk underdrivelse.

Dette lovforslag afspejler summen af halvandet års arbejde med flerdageskonferencer og daglange møder i ordførernes kredse, et utal af møder landet over, samtaler med enkeltpersoner og grupper med interesse for og i folkeskolen, vurdering af erfaringerne fra det 4-årige udviklingsprogram og partiernes skolepolitiske mærkesager; jo, drøftelserne har i sandhed været indgående.

Jeg synes, at Folketinget kan være tilfreds med dette forberedende arbejde. Hele dette forløb – og her er jeg meget enig med hr. Anders Mølgaard – har egentlig været et skoleeksempel på en demokratisk arbejdsform, hvor vi på livet løs har diskuteret meninger om og holdninger til folkeskolen, så taget somme tider har været ved at blæse af. Men samtidig holder den beskyldning, vi politikere ofte hører, nemlig at vi lytter for meget til eksperter og vender det døve øre til befolkningens ønsker, ikke i denne sag. Her har vi fra første færd haft begge øjne og ører vidtåbne og haft alle antenner ude.

Med beslutningen i 1987 om at afsætte 4 x 100 mio. kr. til udviklingsprogrammet for folkeskolen gav vi skolens brugere mulighed for at afprøve nye veje, og programmet skabte nytænkning og vilje til forandring. Det viste sig hos både elever, lærere og forældre, og det mandede ud i et righoldigt erfaringsmateriale,

der gav Folketinget en række gode signaler om, hvilke forandringer der skulle til for at skabe grundlag for en udviklingsorienteret skole med udgangspunkt i forskernes anbefalinger og brugernes ønsker.

I SF har vi lagt afgørende vægt på, hvilken betydning ændringerne kan få for skolens egentlige brugere: elever, forældre og lærere. Eleverne kan se frem til en skole, der giver hver enkelt elev mulighed for at udfolde sig fagligt og kreativt, både individuelt og i samarbejde med andre om de fælles opgaver. Jeg tror, at de kan se frem til en skole, der bliver sjovere og mere farverig og giver dem et godt rygstød til deres voksenliv i det næste århundrede.

Der er et gammelt kinesisk ordsprog, der siger: Hvad du hører, glemmer du; hvad du ser, husker du; hvad du gør, lærer du. Med denne lov lægger vi grundstenen til en skole, der harmonerer fint med filosofien i dette ordsprog. Loven er det endelige opgør med den gammel-dags skoleform, hvor eleverne blev betragtet som krukke, som lærerne skulle fylde viden på, mens eleverne var passive tilhørere til en docerende enetale. Nu baner vi vej for en skole, hvor eleverne får plads til selvdudfoldelse, fordybelse og oplevelse, og det er heldigvis lykkedes at fastholde 40 timer om året til klasesens tid, hvor elevernes ret til selv at sætte deres dagsorden er blevet fastslået.

De udfordringer, som de fremtidige generationer står over for, er jo også overvældende, og derfor er det bydende nødvendigt, at de kommende generationer gennem skolearbejdet får øjnene op for verdens problemer og mangfoldighed og lærer betydningen af global forståelse, menneskerettighedernes overholdelse og ansvarlig handlen i forhold til overbefolkning, sult og social nød, naturressourcernes forvaltning, miljøet og fredens bevarelse. Vi ser formålsparagraffens formulering som en garanti for, at alt dette bliver en del af skolens indhold.

Forældrene kan se frem til en skole, der i højere grad er i samklang med børnenes tarv og fremtidens krav. Det konkrete udspil om den løbende evaluering mellem elev, lærer og forældre giver forældrene bedre mulighed for at følge med i, hvordan deres børn trives i skolens hverdag og udvikler sig i skolens fællesskab.